

vilde det medføre, at man fuldkommen til-sidesatte Hensynet til Skovparternes Størrelse og Beliggenhed, som dog bør være det afgørende. Hele Forskellen er i Virkeligheden ikke ret stor, bestaar kun i en Lønningsforskel paa 300 Kr., og det er en Selvfølge, at det er de ældste og mest veltjente Skovembedsmænd, der bliver benyttet til 1ste Klasses Embederne.

Det ærede Medlem (Veistrup) mente, at man, naar dette 1ste Klasses Embede blev oprettet, kunde flytte en af de 1ste Grads Skovfogder, som i Forvejen findes i Sønderjylland, dertil og erstatte ham med en 2den Grads Skovfoged. Hertil maa jeg sige, at Fordelingen af Skovfogder i 1ste og 2den Klasse, der har givet det Resultat, at der er blevet 11 af 1ste og 6 af 2den Klasse, aldeles ikke er sket under Hensyn til, om der skulde blive flere eller færre af den ene eller den anden Slags, men alene ud fra en Bedømmelse af de paagældende Skovparters Størrelse og deres Beliggenhed i Forhold til det øvrige Skovdistriktsareal. Her er ikke nogen Bestræbelse for at ville rykke saa mange som muligt op i 1ste og placere saa faa som muligt i 2den Klasse. Fordelingen kunde godt, hvis Skovene havde været af den Beskaffenhed, have givet det modsatte Resultat. Jeg ser da ikke, at den Tendens, som Tjenestemændene maaske nok har til stadig at pege paa andre og sige: Saadan har de det — det er jo en almindelig menneskelig Tilbøjelighed, at man stadig skal pege paa andre og sige: Vi vil have det paa samme Maade —, vil kunne begrunde, at man ligefrem øver Vold mod Naturforholdene i de sønderjydske Skovdistrikter.

Jeg maa altsaa sige, at den Betragtning, det ærede Medlem, her gjorde sig til Talsmand for, er mig ikke fremmed — den var ogsaa fremme under Sagens Behandling i det andet Ting —, men jeg advarer imod, at man laver saadanne strenge Rubriceringer, som slet ikke staar i noget Forhold til Tilstandene i Livet.

Veistrup: Det var jo ikke nogen helt smigrende Omtale, Lønningsraadet fik af den højtærede Landbrugsminister. At det er optraadt bureaukratisk, kan jeg imidlertid ikke erkende. Det er muligt, at der en Gang imellem i Lønningsraadet er truffet Afgørelser, som er gaaet paa tværs af de ministerielle Afgørelser, men derfor behøver de ingenlunde at være bureaukratiske, og naar jeg her har ønsket en anden Ordning, er det netop det stik modsatte af det, som den ærede Minister sagde. Jeg har aldrig udtalt min Betænkelighed ved at indskrænke

Antallet af Skovfogder af 2den Grad — tværtimod, det hilser jeg med Tilfredshed —, men hvad jeg udtalte min Betænkelighed ved, var at forøge Antallet af Skovfogder af 1ste Grad; det er noget andet. Det er vel saaledes indenfor Rigsdagen i Øjeblikket, og vel over det hele, at hvor der overhovedet kan spares, hilses det med Tilfredshed. Naar Ministeren siger, at han ikke vil være med til denne Rubricering, maa jeg saa spørge, hvem det er, der har foretaget den? Er det ikke den højtærede Landbrugsminister, som har udarbejdet den Lov, hvis § 2, sidste Punktum, lyder saaledes: „Paa Distrikterne ansættes i det hele indtil 10 Skovfogder af 1ste Grad og indtil 14 Skovfogder af 2den Grad.“? Her har man altsaa den Rubricering, som jeg synes er den rigtige, men som den højtærede Landbrugsminister nu har forladt. Jeg vil gerne spørge, af hvilken Grund den højtærede Landbrugsminister først fremsætter Forslag, hvori der kræves indtil 10 Skovfogder af 1ste Grad og indtil 14 af 2den Grad, og derefter har udnævnt samtlige 10 Skovfogder af 1ste Grad, men kun 6 af 2den Grad samt nu forlanger een til af 1ste Grad. Det er en Rubricering, som jeg ikke kan begribe. Det forekommer mig, at naar der er vedtaget en Lov saa sent som den 28. Juni 1920, fremsat af den højtærede Landbrugsminister og gaaende ud netop paa det, jeg her har sagt, er det ikke uberegtiget at spørge, om der ikke er Mulighed for at gaa til en Ændring af hele dette Forhold. Jeg synes, at den Forudsætning, hvorunder man har vedtaget Loven, i Virkeligheden er helt borte i dette Øjeblik, som Forholdene ligger. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man, den Gang Lovforslaget blev forelagt Rigsdagen, havde sagt: Vi skal have 10 Skovfogder af 1ste Grad og kun 6 af 2den Grad, vilde man fra Rigsdagens Side have erklæret: Den Ordning ønsker vi ikke at være med til; vi ønsker, at Antallet af Skovfogder af 2den Grad skal være betydeligt større end af 1ste. Derfor finder jeg altsaa, at den Forudsætning, under hvilken man vedtog Loven, nu er fuldstændig borte i Kraft af den Placering, den højtærede Landbrugsminister her har foretaget.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det var altid de ældste og bedste, der benyttedes til 1ste Grads Stillingerne, og det er fuldstændig rigtigt. Det var netop derfor, jeg spurgte, om der ikke var en Mulighed for at placere en Skovfoged af 1ste Grad i det Distrikt, her er Tale om, og saa ansætte en Skovfoged af 2den Grad i det andet Distrikt. Jeg gentager, at det ikke først og